

ਹਰਸਿਮਰਨ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ ਜੇ.

ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਮੋਹੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ

ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2017 ਦਾ CWP ਨੰ. 4994

ਫਰਵਰੀ 11, 2020

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ.226—ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ—ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪੈਡੈਸੀ—ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ—ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਈ ਗਈ—ਵਿਭਾਗੀ ਅਪੀਲ—ਦੰਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ— ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ- ਫੜੇ ਗਏ, ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਨਾਲ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ-ਉਸ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਇਸ ਲਈ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਮਿਤੀ ਲਾਭ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਗਿਆ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੱਗੇ, ਸਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬੇਕਸੂਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਭ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 7)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 31.05.2005 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਨੂੰ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜੇ.ਐਸ. ਚੀਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ . ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ 9% ਸਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਣੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(ਪੈਰਾ 9)

ਸ਼ੈਲੀ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ
ਸ਼ਰਵਨ ਸਹਿਗਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਲਈ
ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਨਰੇਸ਼ ਗੋਪਾਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ
ਮੇਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਲਈ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਹਰਸਿਮਰਨ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ, ਜੇ. (ਮੌਖਿਕ)

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਦੇਰੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ।

(2) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 11.04.1969 ਨੂੰ ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਫੀਲਡ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 31.05.2005 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਲੀਬਿਤ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ 25.07.2000 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 42,69,448 ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। /- ਫਸਲੀ ਸਾਲ 1994-1995 ਲਈ ਝੋਨੇ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਨੂੰ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 30.04.2002 ਨੂੰ ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ 84,37,763/- ਰੁਪਏ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਰੋਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਿਤੀ 20.06.2005 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-2) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 15.07.2005 ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 84,37,763/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ, ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਰਿਟਾਇਰਲ ਬਕਾਏ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਪੈਮਾਨਾ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। 08.05.2015 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਮਿਤੀ 15.07.2005 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ, ਜੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਾਰਨ ਰੋਕੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3) ਮੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 01.11.2009 ਨੂੰ 2,02,147/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੀਵ ਇਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ, ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਗਰੈਚੁਟੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ 15.07.2005 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ ਰੋਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਕਤ ਸਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਦੇਰੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(5) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ- ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜੁਲਾਈ, 2015 ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਕਮ ਨੂੰ ਰੋਕੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤਰਕਸੰਗਤ।

(6) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(7) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 84,37,763/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਲਾਭ, ਕਿਹੜੀ ਰਕਮ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਪਰ 16.07.2015 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੇਕਸੂਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਭ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮਾਰਕਫੈੱਡ

ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

(8) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਚ ਨੇ **ਜੇ. ਐਸ. ਚੀਮਾ** ਬਨਾਮ **ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ** ' ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਪੈਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਆਧਾਰ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪੈਸਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਪਭੋਗਤਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਮਿਸ਼ਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੈਸਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਉੱਚਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ (ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ) ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਦੀ ਕੋਈ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਸਹੀ ਪੈਸਾ ਰਾਜ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।”

(9) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 31.05.2005 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਨੂੰ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। **ਜੇ ਐਸ ਚੀਮਾ ਦੇ** ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ . ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਚਾਅਵੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ 9% ਸਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਦਹੀਆ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ